

Udenrigsministeriet

Folketingets Europaudvalg

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>

Bilag	Sag/ID Nr.	Enhed	Dato
	2017-1661/ 2227425	HPA	30. marts 2017

KOM (2016) 0470 – svar på spørgsmål 54 fra Rasmus Nordqvist (ALT) stillet den 27. februar 2017 til udenrigsministeren

Spørgsmål

Jf. handels- og investeringsaftalen mellem EU og Canada (CETA), kan ministeren bekræfte, at kapitlerne 22-24, der omhandler handel og bæredygtig udvikling, arbejdstagerrettigheder og miljø, ikke indeholder muligheder for sanktioner, hvis en part til aftalen ikke lever op til forpligtelserne under kapitlerne, herunder at kapitlerne er ekskluderet fra den stat-stat tvistbilæggesmekanisme, som omfatter resten af CETA-teksten, og videre, at uoverensstemmelser vedr. kapitel 22-24 udelukkende skal løses gennem dialog mellem parterne?

Svar

Bæredygtighedskapitlerne i EU's frihandelsaftaler er generelt en central prioritet for regeringen. Det er vigtigt, at kapitlerne fastsætter ambitiøse bestemmelser samtidig med, at effektiv implementering og efterlevelse sikres.

Som det fremgår af CETA's kapitel 23 om handel og arbejdsmarked og kapitel 24 om handel og miljø (hhv. artiklerne 23.11 og 24.16), finder den generelle stat-til-stat tvistbilæggesmekanisme, herunder brugen af sanktioner, ikke anvendelse i forhold til disse kapitler.

Det er imidlertid vigtigt at understrege, at bæredygtighedsbestemmelserne i CETA er bindende, og at manglende efterlevelse vil blive adresseret i henhold til tvistløsningsmekanismen beskrevet i artiklerne 23.8-23.11 samt 24.13-24.16. Tvistløsningsmekanismen for bæredygtighedskapitlerne er meget lig den generelle stat-til-stat tvistløsningsmekanisme, da begge mekanismer bl.a.

baserer sig på brug af ekspertpaneler. Disse ekspertpaneler udarbejder en rapport om uenigheden, som parterne er nødt til at forholde sig til. Den største forskel på de to tvistløsningssystemer er sanktionsmuligheden, som ikke findes i forhold til bæredygtighedsbestemmelserne. Dette reflekterer et bevidst valg fra EU om, at man på bæredygtighedsområdet arbejder for fremskridt gennem dialog- og samarbejdsmekanismer samt andre instrumenter, der kan bidrage til at lægge politisk pres på parten, som bryder forpligtelserne. Samtidig styrkes tvistløsningsmekanismen ved inddragelse og monitorering ved civilsamfundet. Det har hidtil været vurderingen, at denne tilgang er den bedste metode til at sikre varige fremskridt.

Ekspertstudier fra bl.a. ILO, der sammenligner forskellige modeller for bæredygtighedskapitler i frihandelsaftaler, indikerer, at sanktioner ikke nødvendigvis sikrer mere effektiv efterlevelse. Det er yderligere væsentligt at understrege, at til trods for, at der i flere af EU's bilaterale frihandelsaftaler er mulighed for – på andre områder – at anvende sanktioner i forbindelse med stat-til-stat tvistbilæggelse, så er alle uenigheder mellem parterne hidtil blevet løst ved brug af en dialogbaseret tilgang. I praksis har der dermed hidtil ikke været nogen reel forskel i den tilgang, hvormed man har løst konkrete uenigheder i forbindelse med implementering af EU's frihandelsaftaler.